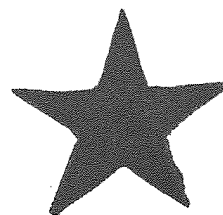

INTERLANGUAGE

AMERICAN ESPERANTO MAGAZINE

United Nations Welcomes
Esperanto Petition

"The Case for Esperanto"
Selected Excerpts

La Universala Esperanto
Kongreso en Parizo

AMERIKA ESPERANTISTO

*Oficiala Organo de la
ESPERANTO ASOCIO
de NORD-AMERIKO*

AUG—DEC, 1950

Thirty-five Cents

AMERICAN ESPERANTO MAGAZINE

(*Amerika Esperantisto*)

G. ALAN CONNOR, *Editor*

Vol. 64

114 West 16th Street

Nos. 8-12

New York 11,

N. Y.

Associate Editors: Dr. W. Solzbacher, Doris Tappan Connor, Dr. Norman McQuown, Dr. S. Zamenhof, V. Rev. Gabriel N. Pausback, Howard E. Latham (Junula Fako).

Note: The Esperanto Association of North America, Inc., is the legitimate representative body of the Esperanto movement in North America. EANA is not responsible for projects or publications which are not specifically authorized and designated as those of this Association. EANA publishes the American Esperanto Magazine (*Amerika Esperantisto*) as its official organ. EANA is affiliated with the Universal Esperanto Association. All communications, having to do with the official Esperanto movement in this country, should be addressed to the Central Office of EANA and to none other. Address: *Esperanto Association of North America, Inc., 114 West 16th Street, New York 11, N. Y.*

CONTENTS — ENHAVO

UN Welcomes Esperanto Representatives	<i>Benjamin A. Cohen</i>	97
Presenting Esperanto Petition to the UN	<i>William Solzbacher</i>	101
World Congress of Esperanto		105
Esperanto in Action Around the World		106
"The Case for Esperanto"		110
President's Letter		113
Fly to World Congress in Munich 1951		114
Memorinda Kongreso—Parizo 1950	<i>Doris Tappan Connor</i>	115
Kanada Informo		119
La Kvardeka EANA-Kongreso	<i>Babi le Mulo</i>	120
Leteroj el Ameriko		121
Esperanto-Kroniko		123
Deziras Korespondi		127
Books for Your Winter Reading		128

Jarabono eksterlande, \$1.50 por kalendara jaro

Make Checks Payable to *Esperanto Association of North America*

Minimum Membership in E.A.N.A.—\$3.00 per Year

Active Sustaining Membership — \$5.00 per Year

AMERIKA ESPERANTISTO

Vol. 64

AUGUST-DECEMBER

Nos. 8-12

UNITED NATIONS WELCOMES ESPERANTO REPRESENTATIVES

BENJAMIN A. COHEN

Assistant Secretary General of the United Nations

This is Mr. Cohen's speech at the presentation of the Esperanto Petition at Lake Success, August 2, 1950. It was taken down by a member of the Esperanto group and then submitted to Mr. Cohen and returned by him with some revisions.

Ladies and gentlemen: It gives me great pleasure to welcome you to the United Nations. In the Department of Public Information we fully realize the serious difficulties which the multiplicity of languages presents for international cooperation in the world of today.

The United Nations uses five official languages, those in which the Charter was written and signed at the San Francisco Conference: Chinese, English, French, Russian, and Spanish. Two of these, English and French are the 'working languages' of the United Nations. In the General Assembly, Spanish is a third working language. There has been considerable pressure in the direction of increasing the number of working languages by giving Russian and Chinese the same status. This presents a serious problem, however, because the addition of another language means an expense of about 1,000,000 dollars for the United Nations alone. If such a measure is extended to the specialized agencies and other intergovernmental organizations, the budgetary consequences can be very serious indeed. In the Organization of American States four official languages are used.

The idea, which has been advocated by you today, of having one auxiliary language, is, therefore, very sound.

For centuries, French was the diplomatic language of the civilized world. Today English is most widely used. When the relative merits of various languages are discussed, questions of national prestige, closely linked with the question of the prestige of the national languages, make it difficult to reach agreement on a common language.

Therefore, your idea of adopting an accessory language as a practical means of international communication is good and sound in principle. I wish to point out, however, that the difficulties that lie in the way of the realization of this idea are very great. Questions of national and language prestige are very delicate and real, as I mentioned before.

At the present time it seems to me that UNESCO (the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) could do more to satisfy your wishes than we can do here. As I told Dr. Solzbacher before, you would find in the Director General of UNESCO, Mr. Jaime Torres Bodet, a very receptive mind for plans such as you have put forward. Since for many centuries Latin was used as a language of science, there might be a possibility, if an organization like UNESCO were willing to back such a plan, to have Esperanto used to a large extent as a means of international communication in the cultural field.

I have been pleased to notice the fluency with which those around this table who have spoken in Esperanto have expressed themselves. I have been able to understand most of what they have said, undoubtedly because of my knowledge of various languages. You have demonstrated to me that it is possible to express thoughts in Esperanto. I do not know whether the language has any poetical value,* and have some doubts as to the fitness of the language for the writing of great poetry. But as a practical means of inter-

*EDITOR'S NOTE: *Although Mr. Cohen wisely emphasizes the practical possibilities of Esperanto for intercommunication, it may be of interest to note that a fair proportion of Esperanto literature consists of poetry in both original and translation.*

AMERIKA ESPERANTISTO

communication, Esperanto seems to be able to play a most useful role.

We here, in the Department of Public Information of the United Nations, are well acquainted with language problems and language difficulties. At the present time we have radio programs in 27 languages. Our publications go out in a varying number of tongues, in general up to ten. Undoubtedly there would be more if there were not limits set by the budget. We have been very happy to add to the list of our publications the Esperanto translation of the Universal Declaration of Human Rights, which your Association (The Esperanto Association of North America) had prepared and printed even before we could ask for it. It now appears officially among the translations of the Universal Declaration of Human Rights made available by the United Nations.

I shall be pleased to draw officially the attention of the Director General of UNESCO to your petition, because, as I said before, UNESCO would seem to be more directly concerned in this matter at the present time than the United Nations itself.

As to the adoption of any language by the United Nations, that is a matter for the General Assembly to decide. I do not know whether there is a possibility of drawing the attention of the General Assembly to this matter in the near future. This is a matter that would have to be decided by the Secretary General or by the General Assembly.

I thank you, ladies and gentlemen, for your promise of support for the United Nations. We are always very appreciative of everything that is being done to make the United Nations better known and better understood and to give it the moral support that it needs to do the job for which it has been established.

May I also say to Professor Mello e Souza, who is President of the Boy Scouts of Brazil, that I am the Chair-

AMERIKA ESPERANTISTO

man of the United Nations Boy Scouts Association composed of boys from the families of the United Nations staff, delegations and accredited correspondents from all countries, races and creeds. We are unique in the world because we are not affiliated with any national Scout organization, but directly with the International Bureau of Boy Scouts in London. We teach the boys to play together and work together without any of those prejudices which do so much harm in the world, and we try in this manner to make them realize the essential unity of mankind.

Ladies and gentlemen: I wish you great success in your endeavors. I thank you for your willingness to promote international understanding and to support the efforts of the United Nations. I hope your work as well as the work of all of us will help to realize that we are all brothers under the skin.

THE LANGUAGE PROBLEM

That faulty translations are frequent under the simultaneous interpretation system was pointed out by the *Philips Koerier*, Holland, in a report on the last International Labor Conference held at Geneva. "The difference in languages caused the principal difficulties," it stated. "Although the large conference room is equipped with an excellent Philips 'translating network' and it was possible to listen through one's headphones to the speeches in English, French, or Spanish, confusion arose frequently as a result of inaccurate translation of such terms as 'the piecework system' or 'to work at hourly wages', which were interpreted by the French in a meaning different from that which they had for the English or the Chinese, for instance." The use of the interlanguage Esperanto would end such confusion, and would make direct communication possible both in and out of the conference room.

PRESENTING ESPERANTO PETITION TO THE UNITED NATIONS

WILLIAM SOLZBACHER

President, Esperanto Association of North America

This is a slightly shortened version of the address which Dr. Solzbacher delivered August 2, 1950, at United Nations Headquarters, Lake Success, N. Y. Some parts of the address were in French and Esperanto.

In presenting this petition on behalf of the Universal Esperanto Association and of the 16,350,212 persons throughout the world who, individually or through their organizations, have endorsed it, my colleagues and I consider it a particular privilege to be received here by you, Mr. Assistant Secretary General. The Department of Public Information, built up and developed under your able leadership, does not deal only with governments, as other U. N. Departments do, but reaches millions of people directly, through press and radio, through motion pictures and television, through the lecture platform and the classrooms of thousands of school teachers, through non-governmental organizations, Information Centers, and library services.

One might even say that you, Mr. Cohen, after brilliantly serving as an Ambassador of your own country, Chile, have become an Ambassador of the United Nations to the peoples of the world, and at the same time, since the Department of Public Information is a two-way passage, an Ambassador of the peoples of the world to the United Nations.

Millions of people have learned in recent years that world affairs are everyone's business and that the U. N. is everyone's business. They have experienced that the language barriers are a tremendous obstacle to cooperation and to that people-to-people intercourse which is essential as a basis for international understanding. A growing number of them have discovered that Esperanto, which is neutral

AMERIKA ESPERANTISTO

and easy-to-learn and has stood the test of time in many fields of human endeavor, is a valuable instrument of understanding and cooperation and is the practical interlanguage which the world needs.

In looking through the signatures in these books, you will find the names of many outstanding leaders from all over the world. The signers of the Esperanto petition include: President Vincent Auriol of France; Prime Minister Willem Drees of the Netherlands; Prime Minister Jozef Cyrankiewicz of Poland; Prime Minister Antonin Zapotocky of Czechoslovakia; Prime Minister Leopold Figl of Austria.

There are 405 members of parliaments and legislatures, among them Gaston Monnerville, President of the French Council of the Republic (Senate), and Mark Fagan, Speaker of the Legislative Council of New Zealand, and scientists like Elie Joseph Cartan, President of the French Academy of Sciences, and Eugen Diesel, of Germany, son of the inventor of the Diesel motor. Signers include prominent Church leaders like Catholic Archbishop Joseph Beran of Prague, and famous writers like Lawrence Housman, of "Victoria Regina" fame. There were 895,432 individual signers in 76 countries.

There are also the signatures of 492 organizations with a combined membership of 15,454,780. We are, of course, particularly proud of the large organizations with hundreds of thousands of members, for instance, the Labor Unions of Western Germany, the Czechoslovak Sokol (Athletic) Association, the Austrian People's Party, which is a Christian Democratic group, the Railroad Workers' Federation of Japan, and the Norwegian Federation of Labor.

In many respects, however, the list of the smaller groups is even more revealing because it shows the amazing variety of organizations which have become aware of the need for a world auxiliary language and have endorsed the use of Esperanto. In Norway, for instance, the 53 organizations which signed the petition to the United Nations, in-

cluded: the Norwegian Federation of Labor, with 440,000 members; the Norwegian Tourist Association, with 50,000 members; the Norwegian Teachers' Federation, with 8,000, the Women Teachers' Association, with 2,500, the Norwegian Association of the Blind with 1,230, the Norwegian Peace Association with 1,000 members; numerous parents' and youth associations, cooperatives, sports clubs, and even the six members of a dance orchestra in a small town in the South.

In Brazil, the 16 organizations which signed included several large religious groups, the Boy Scouts of Brazil, with 25,000 members, the Reserve Officers' Association in the State of Minas Geraes, the Press Club of Paraibo, the Historical and Geographical Institute in the same city, the Commercial Association of Florianopolis, and the Bank Employees' Union of Rio de Janeiro.

In Japan, 140 organizations, among them the Railroad Workers' Federation, with 630,000 members, the Postoffice, Telegraph and Telephone Workers' Union, with 370,000 members, the Mine Workers' Union and the Metal Workers' Union, with 160,000 members each, but also a Shintoist religious sect, the National Association of Boy Scouts, the Association of Democratic Scientists, the League for New Architecture, the Association for Children's Literature, the UNESCO Association of Hukuoka, numerous teachers,' student and youth organizations, and several local and regional groups of an organization which calls itself with astonishing frankness the 'Tax Collectors' Union.

In presenting the petition on behalf of these organizations and individuals, I wish to recall that the old League of Nations, which, to a certain extent, was the predecessor of the United Nations, had encouraged the Esperanto movement on several occasions. In 1922, the Third Assembly of the League adopted unanimously a Report prepared by the General Secretariat of the League of Nations under the title, "Esperanto as an International Auxiliary Language."

AMERIKA ESPERANTISTO

This Report is in many parts still very timely and may well be worthy of the interest of the United Nations.

The Fifth Assembly of the League, at its meeting of September 20, 1924, unanimously passed a resolution requesting member nations to add Esperanto to the languages permitted at "clear language" rates in telegraphic and radio communications. In this League of Nations resolution — which was put into effect by various governments and the International Telegraphic Union—Esperanto was referred to as "a practical auxiliary language for international communications, together with the national languages used."

It seems to me that this formula used in a League of Nations resolution of 26 years ago may still be worthy of the interest of the U. N.

The United Nations will succeed in its difficult task if it is supported by the faith and cooperation of the peoples of the world. The common people everywhere must be able to understand one another and speak to one another. Esperanto can help to achieve this.

"CONNOR COURSE"

NEW CORRESPONDENCE COURSE
IN ESPERANTO
WITH VINYLITE RECORDS

personally supervised by
DORIS TAPPAN CONNOR

NOW, the personalized instruction and actual voice of *Doris Tappan Connor*, expert teacher of Esperanto, are available to individuals and classes on long-life non-breakable "Vinylite" records combined with a unique Correspondence Course. The course comprises a complete kit of learning aids, designed to make you a *master* of Esperanto. *See back cover for details*

Doris Tappan Connor, 114 W. 16 St., New York 11, N. Y.

WORLD CONGRESS OF ESPERANTO

The 35th Universal Congress of Esperanto was held at Sorbonne University in Paris from August 5 to 12, 1950. Over 2500 persons from 34 countries had registered for the Congress, and more than 2000 were in attendance.

Representatives of the French Ministries of Education, Commerce and Industry, Post Telephone and Telegraph spoke in Esperanto at the opening session. The Assistant Director of Unesco, *Jean Thomas*, addressed the delegates in French, in the name of his organization. His speech was the only one not given directly in Esperanto. He emphasized the unity of purpose which exists between Unesco and the Esperanto movement.

Official representatives from the following countries gave the greetings of their governments to the assembly: *Austria, Belgium, Brazil, Netherlands, Norway, Sweden* and *Uruguay*.

Representatives of the following national Esperanto Associations also briefly greeted the Congress: *Australia, Austria, Belgium, Great Britain, Brazil, Denmark, Egypt, Finland, France, Germany, Spain, Ireland, Israel, Italy, Yugoslavia, Morocco, Netherlands, Norway, New Zealand, Sweden, Switzerland, the United States* and *Canada*.

Delegations of Esperantists were accepted officially during the week by the Paris Chamber of Commerce, the famed insurance company "La France," the modern factory "La Télémécanique," noted for its model labor relations, and the well known "Galeries Lafayette."

A special feature of the Congress was the "Summer University," four sessions in all, during which the audience heard an international panel of professors give lectures on scientific and cultural subjects. Of special interest at the Congress were the entertainment features, which included a typical Parisian cabaret, several theatrical productions—all in Esperanto—and the dances of a group of Swedish folk-dancers—all Esperantists.

ESPERANTO IN ACTION

"*Foundations of World Organization*" was the subject of the Conference of Science, Philosophy and Religion in Relation to the Democratic Way of Life, held at Columbia University, New York, Sept. 5-8, 1950, with the participation of some of the most prominent scientists scholars and clergymen in this country. Mr. Mark Starr, Educational Director of the International Ladies' Garment Workers' Union and Vice Chairman of the U. S. Advisory Committee on Educational Exchange, spoke on "Labor's Contribution to International Understanding." He not only mentioned the "tremendous contribution" which Esperanto has made and can make to international cooperation, but also included an Esperanto translation in the summary of his address which was distributed among members of the conference. This was probably the first time that such an Esperanto digest was used at a scholarly conference in the United States. Father John LaFarge, Co-Chairman of one of the General Sessions, questioned Mr. Starr further on the advantages of Esperanto, thus giving him an opportunity to expand this point in his paper.

The foreign-language press in the United States repeatedly paid attention to Esperanto during the past months. Two German-language dailies, the *Staats-Zeitung* of New York City and the *Abendpost* of Rochester, N. Y., published long reports about the North American Esperanto Congress at Letchworth State Park, N. Y., and about the Esperanto Petition to the U.N. The French-language weekly *France-Amérique* and the Norwegian *Nordisk Tidende*, both published in New York City, reported about the Esperanto ceremony at the U.N., *France-Amérique* also about the Paris Esperanto Congress.

The Austrian Junior Red Cross has added the promotion and teaching of Esperanto to its regular activities.

AROUND THE WORLD

The United States High Commissioner in Germany, John J. McCloy, the French High Commissioner, A. François-Poncet, and the UNESCO Representative in Germany, Léon Declercq, were among those who sent messages of greeting and encouragement to the German Esperanto Congress in Mainz, this summer.

Pope Pius XII received the members of the Twenty-Second International Catholic Esperanto Congress in audience August 15. In a preceding special audience, the President of the Organizing Committee, Father Modesto Carolfi, O. F. M., informed His Holiness about the extent to which Esperanto is being used at present. The Pope showed special interest in Esperanto literature. Father Carolfi presented him with a copy of the Esperanto translation of Giovanni Papini's "Life of Christ" (*Historio de Kristo*). Later Father A. J. Beckers, of Belgium, the new President of the International Catholic Esperanto Union (IKUE), handed the Pope copies of "Fabiola," by Cardinal Wiseman, and of other Catholic books in Esperanto translation. The Vatican daily newspaper, "Osservatore Romano," printed a picture and several reports about the Catholic Esperanto Congress. 310 persons from 19 countries were members of the Congress, but some were prevented from attending.

Archeological research benefitted from the use of Esperanto this summer when an international group of students using Esperanto as their daily means of intercourse helped to dig out the ancient Viking fortress of Aggersborg in Denmark. The students came from Denmark, Sweden, Norway, England, Germany, and Yugoslavia. The work was carried out under the direction of the National Museum of Copenhagen and was one of the projects of the Danish International Student Committee. The expenses were covered in part by a subsidy from the Danish Government.

ESPERANTO EVERYWHERE

In this year's Baseball World Series, "when DiMaggio's bat spoke, it spoke in Esperanto, the language everyone understands," according to the *New York Times* sports columnist, Arthur Daley, October 6, 1950. "A Puerto Rico newspaper man," Daley wrote, "turned to his press box companion, Moe Berg, the only big leaguer who ever received degrees from Princeton and the Sorbonne and the only one who can speak a dozen languages . . . Naturally enough, Moe spoke in Spanish. But he could have said it in eleven other languages. But when DiMaggio's bat spoke, it spoke in Esperanto, the international language everyone understands. He hit a most authoritative home run into the upper deck, and that was the ball game."

"*Japanese Senator Uses Esperanto in America*" was the headline of a news item in the July issue of *La Revuo Orienta*, Tokyo. It referred to the visit of Mr. Yukio Ozaki and his son, Senator Yukiteru Ozaki, to the U. S. during the past summer and mentioned that Senator Ozaki used Esperanto in various places in the U. S. and met officers and members of the Esperanto Association of North America in New York. The Senator has been an Esperantist for 20 years. His father, now 92 years old, has been an active supporter of the Interlanguage. He is one of Japan's most outstanding democratic leaders, having been a member of the Japanese Parliament since 1890, when it was first established. He has served as Minister of Education, Minister of Justice, and Mayor of Tokyo.

The Funk & Wagnalls New Standard Encyclopedia Year Book for 1950 contains items on Esperanto (pp. 139-140) and the Esperanto Association of North America, with address (p. 405). Both items are condensations of articles which appeared in *The New International Year Book* produced by the same publishers.

USED IN ALL LANDS

The Austrian Government's Vocational and Trade Schools recently adopted a new reader. It contains a translation of part of Dr. Zamenhof's address to the First Universal Esperanto Congress at Boulogne-sur-Mer, France, 1905. A second volume of the reader, not yet published, is scheduled to contain a biography of Zamenhof.

Eighty-five Japanese scholars and scientists have signed a pledge promising to publish in the coming year at least one scientific article in Esperanto and to add Esperanto summaries to articles published in other languages, whenever this is possible. Signers include one member of the Japanese Academy, 3 University Presidents, and several members of the Japanese Science Council. 32 signers represent the following branches of medical science: anatomy 6, physiology 6, ophthalmology 4, gynecology 2, oto-rhinology 2, legal medicine 2, bacteriology, psycho-pathology, dermatology, biochemistry, epitemiology, prophylaxis, tuberculosis treatment, pharmacology, research in human heredity, and medical statistics one each. Other branches of science and learning are represented as follows: chemistry 9, mathematics 8, physics 7, botany 6, zoology 4, applied chemistry 5, applied physics 2, applied mathematics 1, engineering 2, agricultural chemistry 1, plant pathology 1, entomology 1, psychology 1, veterinary science 1. Interest in Esperanto among Japanese scientists grows steadily.

The Japanese Ministry of Education has awarded three grants of 20,000 yen each for research projects concerning Esperanto. These grants are part of the Government's regular research budget for 1950. Professor Kenji Osaka will carry out a study of verb forms in Esperanto. Mr. Mijake-Shihej will study "the limits of expressiveness in an artificial language," and Mr. Cunejaro Fujima the history of the international language idea in Japan.

“THE CASE FOR ESPERANTO”

There are many indications that the time of decisive action for Esperanto may be close at hand. The presentation of the Esperanto Petition to the United Nations at Lake Success, the Universal Esperanto Congress at Paris, two dozen other Esperanto conferences in various parts of the world, the rapidly increasing use of the interlanguage in travel, radio, science, business, religion, literature and other fields of international life, the attention which Esperanto has received recently in the world's press, including the American press, are some of the facts and events which seem to justify such a conclusion.

In an excellent article, *The Case For Esperanto*, which appeared September 23 in the weekly magazine “America,” the Reverend John LaFarge, the magazine's former Editor-in-Chief and one of the signers of the Esperanto Petition, declared: “The supporters of Esperanto, as a ‘practical and easy-to-learn interlanguage’, could not have chosen a better time psychologically than August 2 just past, to present their petition to the United Nations, asking the UN to ‘give urgent and serious consideration’ to the need for such an international language . . . *I believe that the time has now come to establish Esperanto once and for all as an accepted international auxiliary language for the entire non-Communist world.* It has been in existence for over sixty years and has been knocking at our doors for over forty-five years. It has held its own against all rivals in the auxiliary-language field. Its need was never so plain and urgent as it is today, and nothing is gained by further delay.”

“The New York Times,” in an editorial, *Common Language*, published August 12, gave some excellent reasons why Esperanto should be given serious consideration: “The thirty-fifth annual congress of Esperantists has been meeting in Paris to discuss means of introducing Esperanto as the ‘inter-language among the peoples of the world.’ *Undoubtedly we need some sort of international language*

to surmount the barriers that diverse languages have created ever since the building of the Tower of Babel. The difficulty lies in getting people to learn a tongue different from their own. Why learn an artificial language, say the English-speaking nations, when English is so eminently suitable? On the other hand, the French and the Germans and the Italians stubbornly insist that French or German or Italian is the best means of communication. However illogical such a position might appear, one really cannot blame them. So we need an international language . . . We wish the Esperantists all good luck in their efforts to introduce a universal language."

In a letter from Lake Success, dated August 10 and addressed to *Dr. William Solzbacher*, President of the Esperanto Association of North America, *Mr. Benjamin Cohen*, Assistant Secretary General of the United Nations, wrote: "*Under instructions from the Secretary General your petition and supporting documents have been referred to UNESCO . . . I can assure you that it was a great pleasure to receive your group here.*"

It may thus be assumed that in due course the matter will be taken up by UNESCO (the United Nations Educational Scientific and Cultural Organization). Already at the Paris Esperanto Congress, a delegation of the Esperanto movement was received at UNESCO Headquarters.

In the meantime, however, we must always keep in mind that the success of our endeavors depends primarily on what we are able and willing to do ourselves to make use of the rapidly widening opportunities for the application of Esperanto in world affairs and international cooperation.

"*The Language Problem, its History and Solution,*" by E. D. Durrant (1943), should be read by everyone. Fully outlines the language problem and reveals the history and achievements of Esperanto. 168 pages. Paper-bound edition for only .35c.

**E.A.N.A. Official "Land-Association" for U.S. & Canada
Appointed to Collect all U.E.A. Dues**

EANA is now the officially recognized *peranto* (authorized agent) for the collection of dues for UEA in the U. S. and Canada. Henceforth, payments for all memberships, both *associate* and *individual*, will be sent through only one address — that of the legitimate *Landa Asocio* EANA — for direct reports to the international office UEA. This greatly simplifies administration, ends confusion in the minds of new members, and places your EANA in the ranks of other well-organized "land-associations" (e.g., British Esperanto Association, Brazila Esperanto-Ligo, etc.)

The new agreement was drawn up by the *estraro* of UEA (executive council) at the 35th Universal Congress in Paris, and signed on August 12th, for UEA by E. Malmgren, President, and for EANA by G. Alan Connor, General Secretary. The Executive Committee of EANA has approved the agreement. Donald E. Parrish, Chief Delegate, continues in his post as chief and guide of the delegate service in full accord with UEA and EANA constitutions. In assuming the direct financial administration of UEA-EANA business, the Central Office of EANA is fortunate to have the continued counsel and cooperation of the Chief Delegate, whose experience is a valuable asset to our movement. Here is the statement of our Chief Delegate on the new arrangement:

"Effective immediately, all UEA dues should be paid to EANA and no longer to the Chief Delegate, who has been relieved of this function. Through the medium of "Amerika Esperantisto" and the occasional bulletins of EANA, the Central Office has the best possible means of informing Esperantists in this country about the advantages of membership in the great international organization of the Esperanto movement, UEA. This arrangement should also result in the winning of many new UEA members among EANA members whom I have hitherto been unable to reach with my circulars. I wish to express my deep appreciation of the loyal support American samideanoj have given UEA for so many years through this office. I hope that all those who are now members will continue this support. A small percentage of the UEA dues remains in this country to aid in the splendid work being done by our national organization.

(signed) DONALD E. PARRISH. *Chief Delegate of UEA"*

The Esperanto Association of North America

PRESIDENT'S LETTER

Dear members of EANA:

In casting your votes for the three officers who, under the constitution of our Association, form the Executive Committee, you have expressed your confidence in John M. Brewer, G. Alan Connor and myself. I am sure I speak for my colleagues as well as for myself in thanking you most sincerely and in promising you that we shall do our best to work for Esperanto in America and to defend and promote the best interests of our Association.

Never before has the need for Esperanto been so great as now, at the beginning of the second half of the century, and never before has it been so vitally important for the Esperanto movement in the United States and Canada to be strong, disciplined, and well organized. We are aware of the fact that our present resources in personnel and money are woefully inadequate for doing all the things that could be done and should be done in view of ever widening opportunities. But we are determined to do the best we can, and we know that we can count on the continued moral and material support of the overwhelming majority of our members.

We are particularly grateful to those who contribute regularly to the Sustaining Fund and to those who hold membership in the higher brackets. We are grateful to those who organize classes and clubs, who write letters to their newspapers, inserting EANA's address for inquiries, who patronize the book service of the Central Office, who pay subscriptions to the American Esperanto Magazine for public and school libraries.

Our immediate need is for more members. The Central Office is working on plans for a large scale membership campaign. Much could be achieved if each member would make a real effort to bring in more members—at least *one* new member!

Please give this need for new members your full attention. The Central Office, the Board of Directors, and the Executive Committee, on their part, will do their best to make membership in the Esperanto Association of North America ever more worthwhile and to serve you as well as the interests of Esperanto with all the skill, patience, and devotion of which we are capable.

Yours for Esperanto in America,

WILLIAM SOLZBACHER,
President EANA

FLY TO WORLD CONGRESS IN MUNICH 1951

Let's go! Esperantists and their friends in North America have an opportunity to fly to Munich in a chartered airplane next summer—*at travel costs from two-thirds to one-half the customary travel rates.* But we must have about 60 passengers for the trip. If *you* and *you* and *you* are going, then we can easily find friends and travelers who would jump at the low-cost arrangements. Would *you* join the “kar-ravano”? Write the General Secretary at once, and state your possibilities.

The 36th Universal Congress of Esperanto takes place the 4th to 11th of August, 1951, in Munich, Germany. Congress tickets, *if paid before January 1st, 1951:* Member \$4.20; wife or husband \$2.10; youths under 20 years \$1.40. Send us 10c in coin or stamps for the following items: 2 congress folders, *Oficiala Bulteno N-ro 1 & Instrukcioj pri Aliĝilo*; 2 travel folders in color, *Bavario & Ferioj en Germanujo*; 2 airline folders KLM *Pro la 36-a* & SAS *Trans Ĉiujn Limojn*; — all in Esperanto. Send your dime to EANA now while the supply lasts.

EANA & UEA MEMBERSHIP DUES FOR 1951

The Association thanks you sincerely for your support during 1950, and requests that you send your 1951 dues soon. The membership rates (unchanged) are set out below, and an early remittance would be very helpful and would avoid the extra office work of sending out reminders.

All categories of EANA membership receive the *American Esperanto Magazine* and the *Informilo*. Your EANA membership automatically gives you “Associate Membership” (AM) in the UEA. You receive the coupons of the UEA and have a right to the services of Delegates throughout the world.

In addition, there are “Individual Membership” categories in UEA: the *Yearbook* is supplied for an additional \$1 annually; the *Yearbook* and *Esperanto* (monthly) are supplied for an additional \$2.50 annually. Here are Membership Rates for 1951:

EANA membership including UEA	Associate of UEA	Yearbook of UEA	Yearbook & Esperanto
Subscribing member	\$3.00	\$4.00	\$5.50
Sustaining member	5.00	6.00	7.50
Patron member	10.00	11.00	12.50

MEMORINDA KONGRESO — PARIZO 1950

DORIS TAPPAN CONNOR

S-ino Connor komentas pri siaj impresoj kiel reprezentanto de Nord-Ameriko en la Universala Kongreso, 1950, kiun ŝi ĉeestis kun la edzo, *G. Alan Connor*, komitatano de UEA.

La ĉefa konstruaĵo de la fama universitato "Sorbonne" sidas solide, majeste, en la studenta kvartalo "Montparnasse" de Parizo. Kiam mi unue vidis ĝin, unu semajnon antaŭ la malfermo de la Universala Kongreso de Esperanto, ĝi aspektis kiel kvieta, giganta, ŝtona senvivaĵo. Sep tagojn poste, je la 5-a de Aŭgusto, 1950, tago de la oficiala enregistrado de Esperantistoj por la Kongreso, okazis tuta transformiĝo. Jen — ĝi estas abelujo en kiu svarmas nove-alvenintaj verdaj abeloj. Zum-zum ekoas la voĉoj, bzz-bzz aŭdiĝas la laborabeloj — tiuj senlacaĵaj membroj de la Loka Kongresa Komitato, dum ili prizorgas pri afiŝoj, tabloj, enregistrado, informtabulo kaj tiel plu. La verda standardo de Esperanto flirtas super la pordo. Ekstere staras du tri grandaj, luksaj, bluaj kaj flavaj aŭtobusoj de Svedlando, kiuj alportis pli ol 300 svedojn al Parizo. Oni komencas vidi belajn kostumojn de diversaj landoj. Subite komencas vivi la Esperantigita Sorbonne!

Ni, kiel laborabeloj de Ameriko, provizis nin je tablo kun afiŝo "Nord-Ameriko". Proksime al la pordo en bona situacio, ni sidis por saluti samideanojn kaj por montri la "mielon" de la nord-amerika movado: la gazeton AE, la Esperanto-diskojn de la nova koresponda kurso, la broŝuron de la Nacia Eduka Asocio, ktp. En tiu porda loko ni baldaŭ fariĝis ĝenerala informejo por ĉiu vaganto: usonaj studentoj kiuj deziris informiĝi pri kio okazas, "kiaj personoj estas ĉi tiuj?", "kian lingvon ili parolas?", kaj ĵurnalistoj kiuj serĉis intervjuojn kun " eminentuloj", ktp.

Dimanĉe matene okazis la solena malfermo de la Kongreso. La granda amfiteatro estis plena je personoj — pli ol

2000 ĉeestis la Kongreson. De mia pozicio sur la podio, kie mi sidis inter la reprezentantoj de diversaj landoj, mi rigardis la ĉeestantaron kun miro kaj kreskanta entuziasmo. Sur ĉiu brusto estis arĝentkolora, ŝildforma insigno de la Kongreso, sed strange kaj simbole tiu ŝildforma insigno brilis sub la lumoj de la ĉambrego kiel kvinpinta verda stelo! Dum mi rigardis la aŭdantaron, ideo venis en mian kapon — ideo kiu revenis denove kaj denove dum la daŭro de la Kongreso: “Jen, vere, ni Esperantistoj estas popolo en ni mem. Jen, vere, ni estas forto. Se ni nur povus direkti nian forton laŭ praktikaj celoj, anstataŭ tiom multe revii pri idealismaj, utopiaj celoj, ni povus fari paŝojn notindajn por la mondo.” Mi ne povis eviti tiun penson.

S-ro Georges Warnier, Prezidanto de la Loka Komitato, malfermis tiun unuan kunvenon en sprita, amika, bonhumora sed digna maniero. Kiam mi unue vidis kaj aŭdis sinjoron Warnier — tio estis antaŭ la Kongreso — mi havis la impreson, ke li estis sufiĉe severa, aferema, iom abrupta industriisto; kaj tia li ja estas. Sed, poste mi trovis, ke li havas specialan bonhumoron, lertan kapablon turni frazojn, kaj mirindan kapablon fari aferojn senbrue, kvazaŭ-kaprice sed kompetente.

Post la oficiala malfermo kaj la modestaj vortoj de la Prezidanto de UEA, S-ro Malmgren, diversaj reprezentantoj de la francaj ministroj salutis la Kongreson. Dum la kunveno ankaŭ parolis D-ro Lapenna de Jugoslavio. Mi sidis kaj atente aŭskultis, kaj mi bone memoras kion li diris. Ĉar spite de la fakto, ke li parolis retorike, energie, kaj oni multe aplaudis lin, mi ne povis ne kompari tiujn belajn vortojn kun la faktoj de sia vera reprezentado. Jam tro ofte mi aŭdis la tutsaman retorikon kun belaj vortoj, flanke de la “popolaj demokratioj” en la Unuigitaj Nacioj en Nov-Jorko. Kiel strange sonis la vortoj pri “respekto por fundamentaj rajtoj de la homo”, pri “plena justeco”, kiam ili venis el la buŝo de homo kiu subtenas la komunistan reĝimon de Tito en Jugoslavio—reĝimo kiu plej kruele kaj diktatore pied-

premas la homajn rajtojn de siaj popoloj, kaj malrespektas eĉ la plej fundamentajn principojn pri "homa justeco kaj plena libereco"? Mi ja bedaŭras, do, ke la Esperantistoj ne havas pli da distingopovo por vidi la mallogikecon, la ne-taŭgecon, la nesincerecon de tiu speco de retoriko.

La unua kunsido fermiĝis per laŭvicaj salutoj de reprezentantoj de la naciaj Esperanto-movadoj. Mi havis la honoron prezenti la salutojn de la Esperantistoj de Usono kaj Kanado.

La kongreslaboro dividiĝis en kvar sekciojn por studi kaj priparoli la rolon de Esperanto en la moderna vivo. Tiuj dividoj estis: "Esperanto en la Lernejoj", "Sciencoj kaj Teknikoj", "Internaciaj Intelektaj Interŝanĝoj". "Internacia Trafiko kaj Komercio". Tiu plano de sekcioj estis la bona propono de S-ro Pierre Petit de Francujo, kaj ĝi pruviĝis tre taŭga por la Universalaj Kongresoj. Kian laboron, do, ili faris? Multfoje dum la kongresaj tagoj, ĵurnalistoj demandis min: Kio estas la celo de via Kongreso? Kio estas la decidoj? Kaj mi devas konfesi, ke plejparte mi ne sciis precize kion respondi. Mi ripetadis ion pri "interpopola kompreno", "uzo de Esperanto kiel interlingvo de la mondo", kaj tiel plu. Pri decidoj, mi poste rimarkis, ke ili estis plejparte rekomendoj kiujn la Landaj Asocioj devos plenumi; sed unu konkreta decido ŝajne elvenis de la sekcio pri "Internacia Trafiko". Tiu faris detalajn planojn por starigi turistajn servojn por Esperantistoj. Kial ne? Jen, denove, leviĝas mia vaganta ideo: Esperantistaj klientoj estas ja sufiĉe multnombraj por realigi tiun praktikan servon. Ni, do, organizu nian forton!

La Pariza Kongreso abunde disponis plezurojn kaj distraĵojn. Ekskursoj kun diversnaciaj Esperantistoj, gvidataj de "indiĝenoj", donas multe pli da plezuro kaj informo ol pure turismaj aranĝoj. Ekzemple, kiom multe pli oni povas lerni pri la spirito de Parizo, se la gvidanto mem estas Parizano kiu amas sian urbon kaj povas transdoni al vi iom de la sama sento kaj amo. Mi forte sentis tion, kiam nia amiko,

S-ro Petit, veturigis nin per aŭtomobilo, jen tra mallumaj stratoj, jen tra brilantaj placoj kaj bulvaroj, kaj montris al ni per arda flamo de sento la mirindan belecon de la lumigita katedralo "Notre Dame".

La Kabareda Vespero sub la direkto de la neimitebla Raymond Schwartz estis afero de ĝojiga amuzado. Por vidi tipan Parizan kabaredon, sed en Esperanto-vesto, kaj tiel plene kompreni ĉiujn erojn, ĉiujn vortludojn, estis specialaĵo de la Parizaj aranĝoj.

La tiel nomita "Varietea Vespero" okazis en granda luksa teatro. Ĝi estis tute plena. Estis afero mirinde emocia por vidi kiel facile, kiel nature ĉiu naciانو, ĉiu persono, komprenis la feston. Trupo de Svedaj popoldancistoj montris al ni dancojn de sia lando. S-ro Aberg, la talenta estro, klarigis ĉion Esperante. Denove tiu vaganta, insista ideo frapis je mia menso: Kial ni ne havas pli de tiuj trupoj, el diversaj nacioj, por prezenti antaŭ nia "publiko" kaj ankaŭ al ekstera publiko iun manifestadon de interpopola kaj internacia kulturo. La svedoj montris al ni la vojon. Ni havas la Esperantistojn, ni havas la forton; restas nur la volo organizi ilin en pli praktika aplikado ol nur nebula, idealisma, sentimenta ligo.

La Pariza Kongreso estis la plej granda de post la milito. Ĝi estis por mi memorinda kaj ekscitiga sperto. Plejpare ĝi estis harmonia, ĝuinda — sed sub la eksteraj aranĝoj, mi rimarkis iom tro da influo de certaj elementoj, kiuj povas esti danĝeraj por nia movado, kaj tutcerte ne akordiĝas kun la demokrataj ideoj de la Nord-Amerikaj popoloj. Mi opinias, ke estus bone, se taŭgaj reprezentantoj de Nord-Ameriko ĉeestus kaj partoprenus pli kaj pli en ĉiuj fazoj de la Universalaj Kongresoj kaj la evoluanta internacia Esperanto-movado.

Mi finas ĉi tiun komentarion per persona sperto, por mi plaĉa kaj memoriga: Dum la ferma kunsido de la Kongreso, mi sidis malsupre inter la aŭdantaro. Atente mi estis aŭskultanta la raportojn. Apud mi sidis bonaspekta sinjoro, kaj ni

interŝanĝis kelkajn vortojn. Poste mi rimarkis, ke li skribas ion, kaj tiam li transdonis la papereton al mi. Mi prenis ĝin, kaj legis la jenajn vortojn:

*Ĉarma senditino el Usono,
Kial veni serĉi la Parizan
Modon pri ĉapel- kaj rob-fasono,
Se jam havas vi la ĉarmon Paradizan?*

Sub ĝi troviĝis nomo de iu, sed en tiu momento mi ne rimarkis de kiu. Mi ridetis al la ĝentila sinjoro, kaj tiel finiĝis la afero. Estis nur poste, kiam mi denove legis la "poezion", ke mi komprenis la subskribon. Kaj, jen, ĝi estis la nomo de unu el niaj plej konataj Esperanto-literaturistoj! Ĉu mi diru la nomon? Mi opinias, ke ne! Sed la vortoj restas kiel ĝentila komplimento al mia partopreno en la Pariza Kongreso!

KANADA INFORMO

Nova agado por la aŭtuno komenciĝis en Montreal la 22an de Septembro. S-roj *George Novotny* kaj *Charles MacDonald* aranĝis por ke la grupo kunvenu en la YMCA. D-ro *P. L. Pratley*, pioniro en Montreal, donis konsilan paroladeton. Estis decidite havi novan kurson ĉiuvendrede en la YMCA. S-ro *Novotny* estos la instruanto kaj kondukos la kurson laŭ rekta metodo, por ke kaj france- kaj angle-parolantoj povu partopreni kune.

Studento de Turkujo, S-ro *Y. Gulsoy*, nun troviĝas en Vancouver, B.C. S-ro *Gulsoy* jam fariĝis membro de EANA kaj esprimis deziron aktive partopreni en la amerika movado.

Perdita samideano nun trovita! De post Septembro, ĉiuj sendaĵoj al S-ro *Andrew O'Reilly* revenis, sed en Junio la Centra Oficejo ricevis leteron de li, kun la bona novaĵo, ke li ankoraŭ aktive interesiĝas pri EANA kaj la Esperanto-movado. Dum la somero li deĵoris en la milita rezervorganizo, sed li nun loĝas en Vancouver.

Kuraĝigaj vortoj venis de S-ro *R. P. Christie* en Saskatoon, Sask. Li skribis: 'La 'Amerika Esperantisto' kaj la 'Informilo' estas ambaŭ bonegaj, kaj nia Centra Oficejo nin bone servas.' Sinceran dankon!

LA KVARDEKA EANA-KONGRESO

Jam 40 kongresojn la Esperanto-Asocio de Nord-Ameriko organizis. La 40-a okazis en Portageville, je la limo de la belega Letchworth State Park, de la 7-a ĝis la 10-a de Julio, ne malproksime de Chautauqua, kie la unua EANA-Kongreso kunigis la pionirojn de nia movado en 1908.

Detalan raporton kun bildoj niaj membroj jam ricevis per la speciala somera eldono de AE. Sur la lasta bildpaĝo aperis kelkaj gazetaltranĉaĵoj. La fakto, ke milionoj da usonanoj havis okazon legi pri la kongreso kaj pri Esperanto, indikas, ke la intereso de la gazetaro kaj de la publiko treege pligrandiĝis dum la pasintaj jaroj.

La raportoj de la Prezidanto, Ĝenerala Sekretario, Helpa Sekretariino kaj Kasisto montris, ke la Asocio estas preta por grandaj laboroj. La Esperanto-movado en Usono kaj Kanado nun posedas bone funkciantan Centran Oficejon kaj efikan materialon por propagando kaj instruado.

La kongresanoj admiris la sondiskojn de la "Connor-Kurso" kaj la tute modernan metodon, laŭ kiu ĝi funkcias. Ili aŭdis kun plezuro pri la sukceso de la por-Esperanta broŝureto de la Nacia Eduka Asocio (kiun oni jam imitis en aliaj landoj) kaj pri la laŭdaj vortoj, kun kiuj oni ricevis en multaj partoj de la mondo la libron "Esperanto: The World Interlanguage". Ili vidis kelkajn el la albumoj kun UN-Pet-skriboj, kiujn delegitaro de nia movado prezentis en Lake Success kelkajn semajnojn post la kongreso.

Ĉiam estas granda ĝojo pasigi kelkajn tagojn inter gesamideanoj, speciale se ĉeestas gastoj el aliaj partoj de la mondo. Profesoro Joao B. Mello e Souza el Brazilo kaj lia ĉarma edzino kaj ankaŭ nia agema brazila-vaŝingtona samideano, Afonso Correa, multe helpis la kongreson.

Ne ĉio estis harmonia en Portageville, sed nun, kiam iom da tempo pasis post ĝi, oni povas tamen diri, ke la kongreso estis grava, utila kaj necesa ĉenero en la historio de nia movado.

—*Babi le Mulo*

LETEROJ EN AMERIKO

Usono estas nacio el multaj nacioj, produkto de komuna agado de diversaj tradicioj, rasoj, religioj kaj kulturoj. Pli ol 11 milionoj da usonanoj naskiĝis en aliaj landoj. Preskaŭ 35 milionoj havas gepatrojn naskiĝintajn eksterlande. Tio signifas, ke centoj da milionoj da personoj en la tuta mondo havas parencojn en Usono. Usonanoj ĉiujare skribas pli ol 250 milionojn da leteroj al transmaraj parencoj kaj amikoj en la plej diversaj partoj de la mondo.

Rekte aŭ nerekte tiuj leteroj pentras bildon de Ameriko en la spirito de la ricevantoj. Kelkfoje tiu bildo ne estas ĝusta, ĉar miskomprenoj okazas facile kaj kondiĉoj en Norda Ameriko estas multrilate tute malsamaj de tiuj en Eŭropo kaj Azio. Estas evidente, ke multe da bono povus esti farata, se milionoj da usonanoj farus seriozan klopodon disvastigi la veron pri Ameriko per siaj leteroj.

Tio estas la senco de grava movado, kiu komenciĝis antaŭ kelkaj monatoj sub la nomo "Leteroj el Ameriko". La Komuna Konsilantaro por Amerika Unueco (*Common Council for American Unity*), kiu de pli ol 30 jaroj havas grandan meriton pro laboro kun neanglalingvaj asocioj kaj gazetoj en Usono, iniciatis la movadon. Gazetoj en preskaŭ 30 lingvoj, kun milionoj da legantoj, radio-stacioj kaj asocioj diversspecaj kunhelpas kaj instigas siajn legantojn, aŭskultantojn kaj membrojn al kunlaboro.

Ĉiusemajne la Komuna Konsilantaro dissendas artikoleton en 23 lingvoj kun praktikaj proponoj por leteroj al Eŭropo kaj Azio. En la samaj lingvoj ĝi ankaŭ disvastigas artikolojn de eminentuloj, kiuj subtenas la movadon. Inter la verkintoj troviĝas *S-ino Eleanor Roosevelt, Generalo George C. Marshall, S-ro Robert Patterson*, ktp.

La celo de "Leteroj el Ameriko" ne estas "propagando" en la ordinara senco de la vorto. Estas necese prezenti kaj klarigi faktojn pri Ameriko, kiujn oni ne facile komprenas eksterlande, kaj kontraŭ-batali la mensogan propagandon de tiuj, kiuj malamas Usonon, ĉar ĝi estas demokrata lando kaj donas

materian kaj moralan subtenon al aliaj demokrataj landoj.

La klopodoj de la Komuna Konsilantaro estas tute konkretaj kaj realistaj, ĉar ili estas bazitaj sur detala esploro de la opinioj favoraj kaj malfavoraj pri Usono en multaj eŭropaj landoj. Treege interesa verko pri la rezultoj de tiu esploro, kiun direktis Henry Lee Munson, Vic-Direktoro de la organizo, aperis jam en la jaro 1949 sub la titolo "Eŭropaj Opinioj pri Usono" (*European Beliefs Regarding The United States*). La studo pritraktis la opiniojn pri 45 problemoj koncernantaj Usonon en 21 landoj. Ĝi montras, ke multaj antaŭjuĝoj kaj eraraj opinioj estas produkto de kontraŭ-usona propagando, sed ke aliaj venas de miskompreno kaŭzata per usonanoj mem. Multaj filmoj, ekzemple, pentras bildon de Ameriko, kiu ne korespondas al la vero. Eŭropanoj ne scias, ke la plimulto de la usonanoj neniam renkontas tiujn milionulojn, krimulojn, vakerojn kaj frenezulojn, kiuj okupas tiom da loko en la Hollywood-filmoj.

Esperantistoj multe korespondas kun gesamideanoj en la tuta mondo. Ili sendube povus ludi gravan rolon en la "Krucmilito por la Vero". Skribante al eksterlandanoj, ni ĉiam devus demandi nin: Ĉu mia letero helpas disvastigi la veron pri mia lando? Ĉu ĝi klarigas unu el tiuj faktoj, kiujn oni ofte malbone komprenas eksterlande? Ĉu ĝi povas esti instrumento de pli bona interkompreniĝo, de demokrata progreso kaj de paco? Ĉu ĝi estas defendo de la libereco kontraŭ tiraneco kaj totalitarismo?

Maloftaj Libroj de Literatura Mondo — Malmultekoste

(*Mendu ilin de la Libro-Servo de EANA*)

<i>Tragedio de l'Homo</i> , Madach (Kalocsay), la fama dramo.....	\$1.25
<i>Verkaro de FEZ</i> , verkoj de Felikso, frato de Zamenhof	2.00
<i>Ora Libro de la Esperanto-Movado</i> , bela historia verko	1.40
<i>Sorĉistino el Kastilio</i> , Salom Asch, vere bona novelo.....	1.25
<i>Maria kaj la Grupo</i> , Emba, orig. romano pri Espo-grupo.....	1.25
<i>Tri Homoj en Boato</i> , Jerome (Badash), humora, bonstila	1.80
<i>Mr. Tot Aĉetas Mil Okulojn</i> , Jean Forge, orig. romano	1.65
<i>Johano la Brava</i> , Petofi (Kalocsay), fabelo en versoj85

ESPERANTO - KRONIKO

Nia eminenta brazila samideano Prof. J. Mello e Souza, Prezidanto de Brazila Skolta Ligo, forlasis Usonon kun sia edzino la 7-an de Sept., reirante al Rio per la vaporŝipo "Argentina". Li multe helpis nian movadon, precipe en la EANA-Kongreso en Portageville kaj en la Delegitaro al UNO. Al la Prezidanto de EANA li skribis: "Ĉio multe interesis min kaj certe ankaŭ interesos miajn brazilajn amikojn, kiam mi montros al ili la scenojn de Lake Success kaj de Portageville, kie mi 'magna pars fui', (estis granda parto), kiel diris la latina poeto Virgilio."

Pli ol 300 informpetojn, multajn el ili de eminentuloj, la Centra Oficejo de EANA ricevis rezulte de dupaĝa artikolo pri Esperanto en la grava katolika semajna gazeto AMERICA. La artikolon verkis famkonata pastro, verkisto kaj lingvisto, P. John LaFarge, S. J., iam ĉefredaktoro de AMERICA. Kiel rezulto multaj novaj membroj aliĝis al EANA.

*Ĉiutaga ĵurnalo en Bombay, Hindujo, en Aŭgusto publikigis artikoleon pri Esperanto kaj la Pariza Kongreso; ĝi estis bazita sur intervjuo kun G. Alan Connor, Ĝen. Sekr. de EANA, en la Pariza eldono de *New York Herald Tribune*. Oni vidas, ke la afero estas iom komplikita: Usona Esperantisto pere de intervjuo publikigita en Paris inspiris artikolon en Hindujo.*

Viziton al UNO en Lake Success faris dekduo da Esperantistoj fine de Aŭgusto, okaze de ĉeesto de Ges-roj G.A.F. Loman kaj filino el Örebro, Svedujo. La viziton al Lake Success organizis S-ino Edith Kane kun la helpo de S-ino L. M. Muse kaj D-ro Solzbacher. La UNO-Oficejo por Ne-Registaraj Organizoj tre afable disponigis biletojn al grava kunsido, kiel ĝi ankaŭ faris la 2-an de Aŭgusto por la membroj de la Speciala Esperanto-Delegitaro, kiu prezentis la Pet-skribon.

ESPERANTO - KRONIKO

En Cincinnati, Ohio, malgranda religia bulteno (katolika), "Men of the Holy Eucharist", publikigis anglalingvajn tradukojn de leteroj ricevitaj en Esperanto de slovena (jugoslava) Esperantisto nun en Usono (kaj membro de EANA), *S-ro Peter Golobič*. La tradukojn faris nia fervora membro, *S-ro John H. Schackmann*, en Cincinnati.

Inter multaj laŭdaj leteroj pri la libro *ESPERANTO: THE WORLD INTERLANGUAGE* estas menciinda la juĝo de *Profesoro Adolf Hainschegg*, Docento de Esperanto en la Universitato de Graz, Aŭstrujo, kaj Prezidinto de la pasintjara Aŭstra Esperanto-Kongreso en tiu urbo. Li skribis: "*ESPERANTO: THE WORLD INTERLANGUAGE . . . ŝajnas al mi tute nova tipo de lernolibro: nepre fidinda, naskita el la spirita medio de la moderna vivo, treege riĉenhava, modela laŭ pedagogia vidpunkto, kaj — kion mi neniam trovis krom je Wüster — senerara gvidanto. Kia juvelo ekzemple la ĉapitro, 'The Quest for a Universal Language'! Ekkoni efektivan bezonon kaj ekzakte plenumi ĝin, jen kion mi admire nomas 'amerika genio'!*"

La Prezidanto de grava Esperanto-Klubo en Orienta Eŭropo (pro bone kompreneblaj kialoj ni ne malkaŝas lian nomon) skribis al la Prezidanto de EANA, ke li regule tradukas anglalingvajn artikolojn el *AMERIKA ESPERANTISTO* por uzo en klubaj kunvenoj. *AMERIKA ESPERANTISTO*, li diris, "certe apartenas al la plej belaj kaj riĉenhavaj gazetoj de nia movado."

Artikolojn el AMERIKA ESPERANTISTO lastatempe represis *LA RONDO*, Aŭstralio (Pri Esperanto-Literaturo), *ESPERANTISTA*, Ĉekoslovakujo (Kion Ni Manĝu?), kaj *ESPERO KATOLIKA*, Nederlando (Kion Ni Manĝu? — Jnu Jaro de la Universala Deklaracio de Hom-Rajtoj).

ESPERANTO - KRONIKO

En Aŭgusto, Joseph R. Scherer, Prezidanto de la Los Angeles Esperanto-Klubo, akademiano, antaŭe propagandisto por Esperanto en 48 landoj, sed nun en tre praktika okupo kiel asekura konsilanto, intervjuiĝis ĉe la granda radiostacio KFI en Los Angeles dum la "All Around Town" programo. Dum duona horo li parolis pri la valoro kaj utileco de Esperanto. S-ro Scherer, pli frue en la jaro, parolis en privata hejmo pri "Bali", kaj poste sekvis demandoj pri Esperanto. En ĉiuj tiaj okazoj, S-ro Scherer bone provizas la demandantojn per informo kaj lernolibroj.

UNESCO interesiĝis pri la speciala numero de *Amerika Esperantisto* pri Fakaj Vortaroj eldonita en la somero de 1949. La speciala komisiito de *UNESCO* pri Teknikaj Vortaroj, D-ro J. E. Holstrom, petis D-ron W. Solzbacher, verkinton de la artikolo pri Fakaj Vortaroj, pri diversaj informoj por bibliografio, kiun li nun preparas.

Preston Davis, Jr., Columbus, Ohio, bone konata en gravaj rondoj de nia amerika movado, edziĝis en la somero kaj nun vojaĝas en Eŭropo kun la edzino. Kompreneble ili flugis per aeroplano trans la oceanon, ĉar Preston estas bona piloto mem, kaj hejme posedas sian propran malgrandan aeroplanon. Ni kore gratulas la feliĉan paron kaj deziras por ili bonvojaĝon.

Noto pri vere praktika gramatiko: Ni deziras altiri atenton de niaj membroj al la *Practical Grammar* de Ivy Kellerman Reed. Ĝi estas nun havebla je tre malmultekosta prezo (nur 35c) ĉar la presado per "ofseta metodo" ne estas centprocente bona. Tamen ĉio de la enhavo estas bone uzebla, kaj por tiuj kiuj ne necesas havi la plej belan presadon, estas havebla la plej bona malgranda lernolibro je plej malalta kosto. Mendu la librojn de EANA por kursoj kaj amikoj.

ESPERANTO - KRONIKO

Alice Vanderbilt Morris, grava estrino en laboroj por solvi la problemon de internacia lingvo, mortis 15 aŭgusto 1950. Ŝi estis la famkonata ĉefulo de *IALA*. Ŝi havis sian propran ideon pri maniero por sukcesigi la solvon de la interlingva problemo, nome per kunigo de ĉiuj projektoj en unu kunfandiĝon. Ŝi ofte malakordiĝis kun la Esperantomovado, sed tamen ŝi faris multajn helpojn al Esperanto en malavara maniero. Ŝi finance subtenis diversajn Esperantolibrojn, ekz: *Verkaro de Zamenhof*, *Bibliografio de la Internacia Lingvo*, k. a. Je la tempo de sia morto, S-ino Morris estris planon por eldoni novan, ampleksan vortaron de internaciaj vortoj. Bedaŭrinde ŝi ne vivas por vidi la presadon de tiu impona verko, kiu ja eldoniĝos antaŭ la nova jaro. Forpasis bela kaj aminda persono, kaj al la posteuloj ni esprimas nian kondolencon.

Belaj, modernaj Kristnask-kartoj, en Esperanto, estas nun haveblaj de EANA. Presita sur bona papero estas gaja Sankta Klaŭso en la formo de ŝvebanta verda stelo. Sur rubando estas la gaja esprimo "Saluton". La Esperanto-teksto estas en bronz-blua koloro kun malgranda verda stelo. La randoj de la karto kaj la koverto estas en tre arta, verda stilo. Jen oportuno por saluti la amikojn en trafa maniero *en Esperanto*. Mendu ilin en kvanto tuj, kaj celebru Kristnaskon Esperante! Prezoj: 12 por \$1.75; 24 por nur \$3.00; unu ekzemplero por 20c. Ĉiuj afrankite de EANA.

Gravaj helpantoj en EANA, estas tiuj kiuj daŭre dum longa tempo kontribuas al la *Subtena Kaso*. La Esperantomovado ŝuldas grandegan dankon al ili, ĉar tiuj helpoj ebligas laboron por Esperanto en Ameriko. Kolegoj jene: *Dr. Luella Beecher, J. F. Clewe, E. G. Dodge, Dr. G. Ferree, J. H. Furay, Thos. Goldman, Geo. Hirsch, Tony Nabby, R. C. Palmer, A. Pennekamp, Mazah Schulz, H. S. Sloan, F. H. Sumner, Mrs. E. D. Wainman, Flora Wyman.*

DEZIRAS KORESPONDI

Kosto de anonco: Eksterlande, unu vorto aŭ mallongigo por unu cendo (ses vortoj por 1 int. respondkupono); Enlande, unu vorto por du cendoj.

Argentino. S-ro Ruben L. Guidotti, Caseros No. 123, *Caseros (B. Aires)*. Interŝ. PM kun la tuta mondo kaj belajn PK.

Argentino. F-ino Amelia Reichmann, Murature 4765-Suc. 7, *Buenos Aires*. Dez. kor. kun junaj gesamideanoj en Usono.

Belgujo. S-ro V. Lamberts, 62 Renan Ave., *Brussels* 3. Dez. interŝ. PK (ilustrantaj lokajn antikvajn aŭ modernajn konstruaĵojn, panoramojn) filatele kaj bildflanke afrankitaj, esper. gazetoj kaj faldfolioj.

Finlando. V. Eronen, *Kerkkoo*. Informoj pri "novaj nomoj"! Originalaj kaj universalaj por ĉio kaj ĉiu. En Esperantujo ĉiam brilas la suno. Toleru trikot-novaĵon pri radio "oĵo" kostumo.

Francujo. F-ino Violette Rigaud, 157 rue Dr. Temporal, *St. Rambert-en-Bugey (Ain)*. 20-j. dez. kor., interŝ. PM.

Japanujo. Esperanto-Grupo de Hyogo Sanatorio, Miwa, *Sanda (Hyogo-ken)*. 15 klubanoj dez. kor.

Japanujo. S-ro Ritsunari Tokai, c/o Kudo, 26 Sizimikai, *Aomori-si*. 18-j. dez. kor., interŝ. PM, PK, Esp-aĵojn.

Japanujo. S-ro Yuzo Kasai, 102 Shijimikai-machi, *Aomori-shi*. 18-j dez. kor., interŝ. PM, PK, Esperantaĵojn.

Usono. S-ro Kim Braithwaite, 868 2nd Ave., *Salt Lake City Utah*. Dez. kor. kun iu kiu parolas la lingvon "georgian" aŭ havas librojn en tiu lingvo.

Bulgarujo. Esperanto-Grupo, *Berievo Sevlievsko*. Dez. kor.

Usono. S-ino Louise Ziegler, 239 Ridgefield Road, *Memphis, Tennessee*. Dez. kor.

Usono. F-ino Parvin Oglesby, 47 Danube St., *Dorchester 25, Mass.* Dez. kor.

Brazilo. S-ro Julio Vidal, Rua Sao Januario 199 (Fonseca), *Niteroi, E. Rio*. Dez. kor. kaj interŝ. il. PK kun Usonanoj.

BOOKS FOR YOUR WINTER READING

(Sent postpaid from the Book Service of EANA)

La Ĝoja Podio

By *Raymond Schwartz*. A treasure chest of humor with that Latin Quarter flavor for which Schwartz is famous. About 85 stories, poems, sketches, and "lectures," all of them short, easy to read, and highly entertaining. See review in Mar.-Apr. AE. 271 pp.Paper-bound \$1.00, Cloth \$1.40

Invito al Ĉielo

By *James D. Sayers*. An original novel. Acclaimed throughout the world because of its fantastic subject matter (a trip to Mars), its fluent style, and its provocative (and in part highly controversial) religious ideas. 205 pp.Half-cloth \$2.15

Bulgara Antologio

Compiled by *Ivan H. Krestanov*. Published in Sofia in 1925, this book is now very hard to find. It presents in excellent Esperanto translations the selected prose and poetry of 40 Bulgarian authors, from Petko Slavejkov to Anna Karima. A book for literary connoisseurs! The style is easy and of the highest quality. 248 pp.Paper bound \$2.50

Morto de Trajno

By *Freeman Wills Crofts*, translated by *Mason Stuttard*. A famous English mystery story. 256 pp.Cloth bound \$1.50

La Naiveco de Pastro Brown

By *G. K. Chesterton*, translated by *Cecil Bean*. Twelve of Chesterton's famous "Father Brown" mystery stories, including "The Strange Feet," "The Sins of Prince Saradine," "The Honor of Israel Gow," and the "Invisible Man," full of suspense, action, horror, charm, and philosophy, in a very fluent Esperanto translation. 256 pp.Cloth-bound \$1.50

ABC-Libro

Verse by *Nenjo Rimanto*, pictures by *Brian Leslie*. An entirely new picture book for small children. Printed on strong cardboard, 12 pp. plus cover\$0.25

Brulanta Sekreto

By *Stefan Zweig*, translated by *K. R. & P. E. Schwerin*. Four short stories by the famous Austrian writer, plus the farewell letter which he wrote before his tragic death in Brazil. 158 pp. Latest of the "Epoko" booksPaper-bound \$0.70

Esperanto, 114 W. 16 St., New York 11, N. Y.

POPULAR ESPERANTO BOOKS

The Central Office is equipped to supply all your book needs. Here are a few popular and standard items. 10% discount in quantity.

ESPERANTO HOME STUDENT, James Robbie. Beginner's text for class or self-instruction. Brief course of 64 pages25c
REED'S PRACTICAL GRAMMAR, Dr. Ivy Kellerman-Reed. Very complete beginner's text for self or classes, giving extensive examples, dialogue, etc. Offset reprint, with some pages slightly blurred but fully usable. 142 pp. with index. Original price 75c, reduced to less than half-price35c
PRACTICAL ESPERANTO, Dr. Wm. Benson. Many use this text for class or self because it is unique with 650 entertaining illustrations for rules, affixes, vocabulary, etc. Grammar in English, exercises in Esperanto with pictures. 160 pp.30c
ESPERANTO: THE WORLD INTERLANGUAGE, Connor-Solzbacher-Kao. The new complete manual of Esperanto. "Six-books-in-one": history, textbook, reader, world directory, and two dictionaries. All in one volume. 245 pp.Paper \$1.50; Cloth	\$3.00
UNIVERSALA ESPERANTO METODO, Dr. Benson. A rare wonder-book with 11,000 pictures, all-Esperanto, 560 pp.Cloth	\$6.00
ESPERANTO GRAMMAR & COMMENTARY, Cox. A detailed analysis of Esperanto grammar, with examples. 371 pp.Cloth	\$1.50
WORLD'S CHIEF LANGUAGES, Prof. Mario A. Pei. A guide to languages of entire world, incl. <i>Esperanto</i> . 663 pp.Cloth	\$6.00
AMERICAN POCKET DICTIONARY, Froding. Esp-Eng & Eng-Esp. Beginner's little pocket companion. Offset ed. 80 pp.25c
EDINBURGH DICTIONARY. Esp-Eng & Eng-Esp. Complete, in concise form. The very best small dictionary. 288 pp.....Cloth	.85c
MILLIDGE ESPERANTO-ENGLISH DICTIONARY. Latest edition with 2nd, 3rd, 4th, 5th, & 6th "Aldonoj al la Universala Vortaro de la Lingva Komitato". 490 pp.Cloth	\$2.60
FULCHER & LONG ENGLISH-ESPERANTO DICTIONARY. Latest edition including appendices of proper names and neologisms. Each meaning listed individually. 348 pp.Cloth	\$2.35
FUNDAMENTA KRESTOMATIO, Zamenhof and others. Model chrestomathy and literary guide. 472 pp.Paper bound	1.50
Rare ed., ptd 1924, royal blue cloth with gold	Cloth bound 2.50
KARLO, Privat. Very popular easy first-reader, used in many classes. Life of Karlo from boyhood to marriage. 43 pp.25c
THE BIBLE in Esperanto (Sankta Biblio). The best "Reader". Bound in blue, art vellum, 8vo, 996 pp.Cloth	\$2.00
ESPERANTO SORTIMENTO. Five books, good reading at low cost: <i>Akrobato de Nia Sinjorino</i> , legend of France, 25 pp; <i>Blanche-Virgulino de Lille</i> , medieval romance, 42pp; <i>Lando de Arĝenta Akvo</i> , story of Far West, 48 pp; <i>Miserere</i> , music story, <i>Thais</i> , by Anatole France, (2-in-1) 66pp; <i>Rozujo Ĉiumiljara</i> , miracle of love, 48 pp. Each book 25c. Entire sortimento for only	\$1.00
INDIAN BEAD STARS. White ground, green star in center85c
GREEN STARS. White ground, gold trim, brooch or button50c

Esperanto, 114 W. 16 St., New York 11, N. Y.

NEW CONNOR COURSE IN ESPERANTO

Correspondence Course with Vinylite Records
Instruction by Doris Tappan Connor

New! Modern! The "*Connor Course*" is unique, — it provides real-life disk conversations plus the personal instruction of *Doris Tappan Connor*. The one and only record course, in any language, that gives *everything* in the way of learning aids. *NOW*, you can learn Esperanto like a "native" — *better, quicker, and easier*. And it's fun to learn this real-life way! You *converse* with the disk and *confer* with the instructor. The "*Connor Course*" is compiled by experts. "*Vinylite*" recordings by Mr. and Mrs. Connor. *All* designed so you can *master* Esperanto.

- The complete "*Connor Course*" includes the following:
- (1) A lively text, "*Esperanto: The World Interlanguage.*"
 - (2) Eight complete "*Vinylite*" double-sided 10" records.
 - (3) A practical and easy-to-follow '*Study Guide*' (82 pp.)
 - (4) Personalized instruction and guidance of *Mrs. Connor*.
 - (5) Supply of answer paper and printed return envelopes.
 - (6) An interesting card game, to develop your vocabulary.
 - (7) And finally, an official "*Certificate of Achievement*".

FOR INDIVIDUAL STUDY: The complete "*Connor Course*," as described above, will be sent postpaid for only \$36. **FOR GROUP STUDY:** Buy one complete *master course* at \$36. Each additional member pays only \$6 more for Textbook and complete Study Guide. Delivered with a full money-back guarantee. So, place your order *NOW*:

Doris Tappan Connor, 114 W. 16 St, New York, N.Y.